

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE
U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec

ČÍSLO JEDNACÍ
KULK/ 84274/2018

VYŘIZUJE/LINKA/E-MAIL
Hluštík/435/
zdenek.hlustik@kraj-lbc.cz

LIBEREC
19.10.2018

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje (dále jen „KÚ LK“), rozhodl jako orgán příslušný dle ust. § 10 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, ve spojení s ust. § 20 odst. 4 písm. a) a § 2 odst. 1 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“),

takto:

Žádost [redacted], nar. [redacted] trvale bytem [redacted] o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručená KÚ LK dne 13. srpna 2018, v níž žadatel žádal poskytnutí těchto informací:

1. **Jmenný seznam vedených funkcionářů kraje včetně jmenného seznamu členů orgánů kraje v aktuálním znění (jméno, příjmení, funkce datum vzniku, politická příslušnost, rok narození);**
2. **Jmenný seznam zaměstnanců kraje do úrovně vedoucího oddělení v aktuálním znění (jméno, příjmení, funkce, vznik pracovního poměru, rok narození);**
3. **Celkový počet zaměstnanců povinného subjektu ke dni 1. 7. 2018, platové podmínky managementu povinného subjektu (hejtman, náměstci, ředitel kanceláře hejtmána), průměrná měsíční mzda brutto zaměstnanců povinného subjektu k 1. 7. 2018;**
4. **Jmenný seznam externích pracovníků povinného subjektu z řad advokátů, soudních exekutorů a bezpečnostní služby k 1. 7. 2018 (název, IČO, sídlo odpovědný zástupce, druh externí spolupráce, způsob odměňování, stanovený limit objemu finančních prostředků na rok 2018, datum ukončení smluvního vztahu, opce, pověřený zástupce za povinný subjekt);**

5. Počet stížností, podaných na zaměstnance nebo funkcionáře povinného subjektu za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018 (druh stížnosti, způsob vyřízení, rozlišení na oprávněné, částečně oprávněné, nedůvodné);
6. V kolika případech podával zástupce povinného subjektu trestní oznámení na osoby, jejichž činnost souvisela s plněním úkolů povinného subjektu za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018 (oznamovatel, podezřelá osoba, druh činnosti, výsledek šetření, postavení povinného subjektu v adhezním řízení, aktuální stav);
7. Jmenný seznam zřizovaných subjektů povinným subjektem s rozlišením podle typu činnosti (název, IČO, adresa, statutární zástupce, kontakt) v aktuálním stavu;
8. Popis součinnosti s orgány Vězeňské služby ČR pro zaměstnávání vězňených osob v rámci působnosti povinného subjektu (název projektu nebo aktivity, odpovědná osoba, popis činnosti, zástupce Vězeňské služby ČR, objem finančních prostředků, termíny realizace);
9. Připravenost povinného subjektu pro zřizování vězeňských zařízení pro výkon vazby i trestu v rámci kraje;
10. Jmenný seznam zařízení, která poskytují vězňeným osobám materiální, poradenskou i technickou pomoc v gesci povinného subjektu nebo s jeho pomocí v aktuálním stavu (název, IČO, sídlo, odpovědná osoba, popis činnosti, kapacita osob, počet zaměstnanců i externích spolupracovníků, srovnávací tabulka žadatelů a klientů za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018);
11. Průřezový a odvětvový rozpočet povinného subjektu na rok 2018, kapitálové výdaje a plánované investice (název činnosti, popis, objem finančních prostředků, doba realizace, finanční spoluúčast finančních subjektů);
12. Organizační řád v aktuálním znění včetně organizační struktury povinného subjektu.
13. Předpisy BOZP v aktuálním znění;
14. Předpisy v oblasti ochrany osobních údajů s dosahem na novou právní úpravu komunitárního práva;
15. Plán činností a úkonů na rok 2018 v aktuálním znění;
16. Právní, technická a organizační opatření pro přístup osob se zdravotním postižením k činnosti povinného subjektu (Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením apod.);
17. Metodika a realizace opatření ochrany osob, přicházející do kontaktu s veřejností v místech působnosti povinného subjektu (bakteriologické a mykologické vyšetření prostor, dekontaminace, hygienické prostředky apod.) k zamezení přenosu infekčních nemocí a zoonóz, cílové skupina, četnost, kontroling);
18. Působnost spolků i odborových organizací u povinného subjektu v aktuálním znění (název, IČO, sídlo, typ a zaměření, působnost, statut) včetně aktuálního znění kolektivní smlouvy),

se v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 a podle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím v části týkající se poskytnutí informací pod bodem č. 3, konkrétně „platové podmínky ředitele kanceláře hejtmána“ a bodem 6, konkrétně „podezřelá osoba“;

částečně odmítá.

Odůvodnění:

Dne 13. srpna 2018 byla KÚ LK doručena zásilka od [REDAKCE], nar. [REDAKCE] dle registru obyvatel trvale bytem [REDAKCE] (dále jen „žadatel“). Tato zásilka obsahovala 2 listiny, jednu datovanou 16. 7. 2018, označenou jako Žádost o poskytnutí informací – personální oblast (dotazy uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 1 až 10), a druhou datovanou 18. 7. 2018, označenou jako Žádost o poskytnutí informací v oblasti BOZP a informatiky (dotazy uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí pod body 11 – 18). Obě listiny byly z důvodu doručení v jedné zásilce (obálce) od téhož žadatele, jakož i z důvodu, že není možné se rozdělením žádosti o informace na více částí vyhýbat možné nutnosti úhrady nákladů na poskytnutí informací (viz FUREK, A.; ROTHANZL, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016. s. 825), posouzeny jako jedna žádost o poskytnutí informací (dále jen „žádost“).

Žadatel požadoval mimo jiné sdělení informace o platu ředitele kanceláře hejtmána a o podezřelých osobách, na něž podával Liberecký kraj za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018 trestní oznámení.

Tyto informace KÚ LK odmítl vydat rozhodnutím ze dne 28.8.2018, č.j. KULK/71718/2018, které bylo rozhodnutím nadřízeného správního orgánu ze dne 3.10.2018 č.j. MV-105332-4/ODK-2018, výrokem II. zrušeno a vráceno KÚ LK k novému projednání.

Zrušeným rozhodnutím KÚ LK odmítl vydat informace o identitě podezřelých osob, na něž podával Liberecký kraj za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018 trestní oznámení.

Co se týká informace o identitě podezřelých osob, na něž podával Liberecký kraj za rok 2015, 2016, 2017 a k 1. 7. 2018 trestní oznámení, jedná se o osobní údaje.

Podle ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím „*Informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“ Předpisem upravujícím ochranu osobních údajů je v současné době především Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „GDPR“).

KÚ LK byl toho názoru, že za účinnosti Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „GDPR“) je nutno aplikovat ustanovení GDPR, a aplikace institutů (dosud v souvislosti s GDPR nenovelizovaného) informačního zákona, které GDPR jakožto právní předpis vyšší právní síly nezná, již není možná. Tudíž měl KÚ LK za to, že každé zpracování osobních údajů musí splnit výslovné podmínky pro zpracování osobních údajů, stanovené GDPR. Tento názor KÚ LK však neobstál před nadřízeným správním orgánem. Ten ve svém zrušujícím rozhodnutí uvedl, že:

„Konkrétně by se povinný subjekt měl zabývat tím, zda se požadavek žadatele týká pouze skončených trestních řízení, nebo i probíhajících trestních řízení. Dále by měl vyhodnotit význam postavení každé dotčené osoby (tj. osoby podezřelé) ve „veřejném životě“ (viz např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 517/10 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2018, čj. 2 As 304/2017-42). V návaznosti na to by se měl povinný subjekt zabývat otázkou, zda pro aplikaci zákonné výjimky je skutečně dán legitimní důvod. V tomto kroku tedy povinný subjekt musí provést výše zmíněný test proporcionality, resp. posoudit shora naznačený střet práva na informace a ostatních zákonem chráněných práv a zájmů. Jinými slovy musí posoudit, zda s ohledem na okolnosti konkrétního případu, resp. trestního řízení, nepřevažuje (navzdory zákonné výluce v InfZ) veřejný zájem na poskytnutí požadované informace. Je přitom třeba si uvědomit, že v případě již skončeného trestního řízení vyšetřování trestné činnosti již nemůže být zmařeno či ohroženo, stejně tak i ochrana žadatele s ohledem na zásadu presumpce neviny již postrádá svůj význam. Při poskytnutí informace na žádost povinný subjekt může zvážit, a to opět vzhledem ke konkrétním okolnostem a ve smyslu shora uvedeného, zda není dán legitimní důvod k „anonymizaci“ osobních údajů při zveřejnění poskytnuté informace podle ust. § 5 odst. 3 informačního zákona.“

V takovém případě je tedy nutno uvést, že po prověření trestních oznámení v žadatelem uvedených letech, kdy KÚ LK nevede a není povinen vést ucelenou evidenci podaných trestních oznámení, bylo po prověření obecné korespondence právního odboru KÚ LK zjištěno, že pouze jedno podané trestní oznámení v uvedených letech splňuje podmínku stanovenou žadatelem, totiž že činnost podezřelých osob souvisela s plněním úkolů povinného subjektu. Z žádosti, konkrétně jejího bodu č. 6, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, jednoznačně vyplývá, že žadatel žádá informace jak o již skončených, tak probíhajících trestních řízeních, to je však vzhledem k faktu, že jde o jediné trestní oznámení, bezpředmětné. Trestní řízení, o které jde, bylo již skončeno. Osoba, na niž bylo trestní oznámení podáno, je bývalým zaměstnancem Libereckého kraje, o kterém se Liberecký kraj domníval, že mu porušením jeho pracovních povinností způsobil škodu, v terminologii trestního zákona škodu velkého rozsahu. Tento bývalý zaměstnanec je do určité míry osobou veřejně činnou, kterou se stal zejména poté, co jeho pracovní poměr pro Liberecký kraj skončil, kdy byl přinejmenším částí médií označován jako bojovník proti plýtvání veřejnými prostředky a posléze se stal zaměstnancem lokálního neziskového subjektu, který se zabývá bojem proti korupci. Dále se tento bývalý zaměstnanec často účastní zasedání zastupitelstva Libereckého kraje, kde rovněž využívá svého práva vystoupit se svými příspěvky, kde často kritizuje práci Libereckého kraje a KÚ LK. Jeho příspěvky a rozhovory s ním byly v několika případech otištěny i v médiích s celostátní působností. Z médií má povinný subjekt rovněž informaci, že tato osoba

posléze čelila dalšímu trestnímu oznámení, podaného jeho dalším zaměstnavatelem, kde mělo jít o podezření z korupce, Liberecký kraj však nebyl a není účastníkem řízení a nemá žádné oficiální informace o tomto řízení ani jeho výsledku.

Z výše uvedeného má povinný subjekt jednoznačně za to, že co se týká významu postavení dotčené osoby ve „veřejném životě“ ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 517/10 nebo rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2018, čj. 2 As 304/2017-42 jde o osobu regionálně veřejně známou a činnou, jejíž pověst se dalším trestním oznámením snad stala poněkud kontroverzní, ovšem, alespoň podle názoru KÚ LK stále převažuje pověst bojovníka proti korupci, který čelí kvůli orgánů veřejné moci, svých bývalých zaměstnavatelů apod. Podle názoru KÚ LK se nicméně nejedná o osobu, která by vystupovala v médiích takovým způsobem a v takovém rozsahu, aby bylo možné usuzovat, že je povinna snášet výrazněji zvýšenou míru zásahů do svého soukromí a práva na ochranu osobních údajů.

Dále má povinný subjekt provést test proporcionality, jehož výsledkem má být rozhodnutí, které z ústavně zaručených práv, totiž práva na informace žadatele a práva subjektu osobních údajů na ochranu těchto údajů, jeho soukromí, dobré pověsti apod., má v daném případě převážít. Podle názoru KÚ LK je v tomto případě zásadní fakt, jak předmětné řízení skončilo. Předmětné trestní řízení skončilo usnesením Policie ČR, že podezření ze spáchání přečinu se odkládá. Na subjekt osobních údajů je tudíž podle zásady presumpce nevinoty třeba hledět jako na nevinného. Poskytnutí informace o tom, že na něj bylo podáno trestní oznámení, však může v očích právních laiků poškodit jeho pověst, jak u osob jemu blízkých, tak v očích veřejnosti, kdy je tato osoba veřejně známá, jak bylo popsáno výše. Poskytnutí a následné zveřejnění takové informace by dále mohlo poškodit naději této osoby na další pracovní uplatnění. KÚ LK jakožto orgán Libereckého kraje by následně mohl být podezříván, že se poskytnutím a zveřejněním identity této osoby snaží „pomstít“ za její kritiku práce zdejšího úřadu.

Proti těmto argumentům je třeba postavit právo žadatele na poskytnutí požadovaných informací. Ve světle výše uvedeného by podle názoru KÚ LK musela žádost směřovat konkrétně k trestnímu oznámení, o něž tu jde, a žadatel by musel uvést konkrétní argumenty, jaký společensky pozitivní účel má, nebo alespoň může být poskytnutím těchto osobních údajů dosažen. Jak už bylo uvedeno v původním zrušeném rozhodnutí, žadatel ve své žádosti tvrdí, že požadované informace „*slouží veřejně prospěšným účelům*“, a dále že „*sběr požadovaných informací není samoučelný, ale slouží ke zlepšení legislativy v oblasti justice i statusu vězňených osob, který je v řadě dokumentovaných případů srovnatelných s podmínkami koncentračních táborů nacistického i komunistického teroru, kde namísto mučení a zabíjení se uplatňuje justiční bezprávní včetně psychického nátlaku v otřesných podmínkách přeplněných věznic.*“ Podle názoru KÚ LK takovéto obecné zdůvodnění nemůže v případě poskytnutí chráněných informací, jakými jsou osobní údaje, obstát. Takovýmto způsobem by mohla být odůvodněna jakákoli žádost o poskytnutí informací. Žadatel neuvedl žádný způsob, jak by poskytnutí osobních údajů osoby, na niž Liberecký kraj podal trestní oznámení, mohla k jím formulovaným cílům přispět. Informační zákon obecně nepožaduje po žadatelích zdůvodnění jejich žádosti a KÚ LK si je vědom toho, že v obecné rovině je povinen informace vždy poskytovat. Nicméně to platí pouze v případě, že proti právu žadatele na informace nestojí jiné

právo třetího subjektu, jako zde právo na ochranu osobních údajů, soukromí, dobré pověsti apod. V takovém případě je to podle názoru KÚ LK právě a pouze zdůvodnění, uvedené žadatelem, které může převážit misky vah na stranu poskytnutí chráněných informací. Protože žadatel uvedl pouze obecné důvody, proč by mu měly být tyto informace poskytnuty, kdy tyto důvody se navíc vztahují k žádosti jako celku, a nikoliv konkrétně k poskytnutí osobních údajů osob, na něž bylo podáno trestní oznámení, je KÚ LK toho názoru, že v tomto konkrétním případě převažuje právo třetí osoby na ochranu osobních údajů a informace (osobní údaje) tak není možné poskytnout, a to přesto, že předmětné trestní řízení skončilo a již tedy nemůže být zmařeno či ohroženo.

Zrušeným rozhodnutím dále KÚ LK odmítl vydat informaci o platu vedoucího odboru kancelář ředitele, jejíž odmítnutí bylo nadřízeným správním orgánem vyhodnoceno jako správné, a byla jím vytýkána toliko absence uvedení hmotněprávního důvodu pro toto odmítnutí ve výroku rozhodnutí, což KÚ LK tímto novým rozhodnutím napravuje.

V odůvodnění odmítnutí informace pod bodem č. 3 setrvává KÚ LK na svém názoru uvedeném ve zrušeném rozhodnutí a znovu uváděném níže:

Co se týká poskytování informací o platech, Ústavní soud České republiky (dále jen „ÚS“) ve svém nálezu ze dne 17. října 2017 č.j. IV.ÚS 1378/16 podal ústavně konformní výklad ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím). Zde ÚS uvedl:

„Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat, a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu, neboť jde o práva rovnocenná. Takovou povinnost mají i všechny subjekty aplikující relevantní právní úpravu, obsaženou v zákoně o svobodném přístupu k informacím, tj. osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví.

Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.

Povinná osoba může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;**
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;**
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačícího psa“;**
- d) informace existuje a je dostupná.**

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.“

Totéž ÚS zopakoval rovněž v nálezu ze dne 3. 4. 2018 č.j. IV.ÚS 1200/16, kde nad rámec výše uvedeného rovněž konstatoval, že: *„Informace o platových poměrech zaměstnanců jsou informacemi, které jsou chráněny podle článku 10 Listiny základních práv a svobod a podle článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, zaručujících právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a právo na informační sebeurčení, které umožňuje jednotlivci rozhodovat o datech o něm shromažďovaných, zpracovávaných a dále šířených.“*

ÚS tak změnil dosavadní praxi zastávanou správními soudy, včetně Nejvyššího správního soudu, které před vydáním výše citovaných nálezů ÚS zastávaly názor, že informace o platech zaměstnanců povinných subjektů je nutno v zásadě poskytovat, mimo naprostých výjimek, a to na základě ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.

KÚ LK proto musel posoudit, zda z žádosti lze dovodit splnění všech výše uvedených podmínek.

Co se týká první podmínky, tedy že účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; žadatel vůbec neuvádí, že by požadovaná informace měla přispět k takové diskusi. Tudíž žadatel ani neuvádí konkrétní způsob, jak by konkrétní informace o konkrétním zaměstnanci Libereckého kraje, zastávajícího pozici vedoucího odboru kancelář hejtmana¹, mohla přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Žadatel ani neuvádí, zda taková diskuse probíhá, a pokud ne, jakým způsobem by měla být vyvolána a z jakého důvodu. Ani KÚ LK není z jeho činnosti známo, že by probíhala jakákoli veřejná diskuse o platu vedoucího odboru kancelář hejtmana KÚ LK, ani nezná žádný důvod pro vyvolání takové diskuse. **První podmínka tedy není splněna.**

Druhá podmínka stanoví, že se informace samotná se týká veřejného zájmu. Žadatel ve své žádosti tvrdí, že požadované informace *„slouží veřejně prospěšným účelům“*, a dále že *„sběr požadovaných informací není samoučelný, ale slouží ke zlepšení legislativy v oblasti justice i statusu vězňených osob, který je v řadě dokumentovaných případů srovnatelných s podmínkami koncentračních táborů nacistického i komunistického teroru, kde namísto mučení a zabíjení se uplatňuje justiční bezpráví včetně psychického nátlaku v otrěsných podmínkách přeplněných věznic. Ze žádosti ovšem není jasné, jak by informace o platu konkrétního zaměstnance Libereckého kraje mohla k žadatelem uvedenému cíli přispět. Z vnitřní nesourodosti žádosti naopak plyne, že skutečný důvod podání žádosti je jiný, než žadatel uvádí, protože ke zlepšení legislativy v oblasti justice a statusu vězňených osob nemůže nijak přispět nejen tato informace, ale ani drtivá většina dalších žadatelem požadovaných informací. Druhá podmínka tedy rovněž není splněna.*

¹ Žadatel požadoval informaci o platu ředitele kanceláře hejtmana, v rámci KÚ LK se odpovídající funkce přesně jmenuje „vedoucí odboru kancelář hejtmana.“ KÚ LK má za nepochybné, že se žadateli jedná o tuto funkci, protože žádná obdobná funkce, ať už svým názvem nebo obsahem činnosti, v rámci Libereckého kraje neexistuje, a tudíž KÚ LK nepovažoval za účelné uplatnit postup podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Třetí podmínka stanoví, žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“. Ústavní soud blíže nerozvedl, jak konkrétně má taková role vypadat, nicméně podle názoru KÚ LK taková role vyžaduje, aby se jednalo o osobu společensky činnou, charakterizovanou svými čestnými postoji k alespoň některým problémům širšího společenského dosahu, která je známa širšímu okruhu lidí, než jsou jen její přátelé, známí, rodina apod., a která tudíž má alespoň teoretickou naději dosáhnout zahájení společenské diskuse o určitém problému, vedoucí případně až k jeho vyřešení. Typicky se takové osoby budou vyskytovat v řadách žurnalistů, ale nelze samozřejmě vyloučit výskyt takových osob i v jiných skupinách žadatelů. Ze žádosti ani z veřejně dostupných zdrojů však nevyplývá, že by žadatel byl takovou osobou. **Třetí podmínka tedy rovněž není splněna.**

Čtvrtá podmínka je splněna, protože informace existuje a je dostupná.

Aby mohl KÚ LK poskytnout informaci o platu vedoucího odboru kancelář hejtmana KÚ LK, aniž by tím neoprávněně zasáhl do jeho soukromého života a práva na informační sebeurčení, které umožňuje jednotlivci rozhodovat o datech o něm shromažďovaných, zpracovávaných a dále šířených, musely by být splněny všechny výše uvedené podmínky současně. Protože 3 z těchto 4 podmínek splněny nebyly, nebylo možné tuto informaci poskytnout.

S ohledem na výše uvedené rozhodl KÚ LK tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to prostřednictvím Krajského úřadu Libereckého kraje (odbor právní). O odvolání rozhoduje Ministerstvo vnitra.

Mgr. Petr Anton
vedoucí právního oddělení